

med samme indædte vilje, som det nu sker, havde erklæret en verdensomfattende krig mod fanatismen? Ingen vil være i stand til at svare på det spørgsmål, og bagklogskab kan vi jo ikke bruge til noget som helst.

Lad os derfor alene midt i sorgen over tragedien glæde os over, at der nu ikke længere er nogen vaklen i geledderne. Jeg har glædet mig i al denne her tragedie over den diskussion, som vi lige nu har haft, og hvor jeg synes, det er stærkt, at det danske Folketing trods alt står så meget sammen om det her, som det gør, når det gælder opbakningen til USA.

Regeringen kan derfor i denne sag, forudsat regeringen står urokkelig fast på sine hidtidige meldinger, og der er intet, der siger mig på nuværende tidspunkt, at det skulle være anderledes, forvente hundrede procent loyal opbakning fra Dansk Folkeparti.

Jeg vil godt lige også kort kommentere en ting, som også har været oppe i debatten i forhold til terroraktionen, og hvor det tragiske terrorangreb på USA har ført til, at nogle politikere har brugt situationen til en fornyet debat om det danske forsvarsforbehold. Det er ikke rimeligt, at det bliver gjort, og slet ikke på dette grundlag.

Jeg har også lagt mærke til, at flere danskere nu synes villige til at ofre forbeholdet mod Danmarks deltagelse for sikkerhedens skyld. Det er der måske ikke noget at sige til lige nu, for terroren mod World Trade Center i New York var en så modbydelig ugerning, at mange er villige til at gå meget langt for at komme dæmonerne til livs.

Hvis terroren varslers en verden, hvor mere af den slags kan ske, kræver det en energisk forsvarsindsats fra de vestlige landes side, og da terrorens netværk er rullet ind over os med indvandringen, kræver det en massiv visitering af indvandergrupper for at optrevle terrormiljøer.

Af de mest ivrige unionstilhængere har økonomiminister Marianne Jelved jo været i spidsen og fisket i rørt vande om, at nu må vi kappe forbeholdet. Det kan desværre ikke undre.

Jeg synes, at hvis man er mere besindig, og det er vi da nogle stykker der er, så må man stoppe op og overveje, om det generelt er en god idé, at Danmark slipper tøjlerne i vores egen forsvars- og sikkerhedspolitik. Spørgsmålet er, hvordan Europa bedst forsvares sig imod nye fjender. Groft sagt så står valget mellem nationalstaterne eller Unionen. NATO varetager nationalstaternes interesser, det gør Unionen ikke.

Til slut nogle kommentarer til elementer i åbningstalen, hvor regeringen bestemt ikke skal forvente nogen opbakning fra Dansk Folkeparti, for selv om statsministeren forsøgte at bryste sig med regeringens indsatser på omsorgsområdet, herunder alt det, som han stillede i udsigt, så tror jeg ikke, at det vil lykkes for statsministeren at bilde befolkningen det ind, for det passer ikke. Regeringen har nemlig på en række områder gjort almindelige danskeres livsvilkår og livskvalitet dårligere, end de var, da den tiltrådte i 1993.

Omsorgsområdet er et ganske specielt og særligt problem, og først og fremmest er hjemmehjælpen katastrofal. De ansatte er magtesløse. Hver og én af dem har den bedste intention om hver evig eneste dag at gøre arbejdet anstændigt. De vil meget gerne kunne yde den omsorg og pleje, som de ældre fortjener, men har ingen mulighed for at yde den, fordi de er pressede. Det er uacceptabelt. Så meget desto mere har vi andre grund til at være dagens hjemmehjælpere evigt taknemmelige. Det arbejde, de yder til en foragtelig løn, er enestående.

Og det er desværre ikke kun på hjemmehjælpsområdet, regeringen har svigtet. Således er mere end 10.000 plejehjemspladser blevet nedlagt, siden Socialdemokratiet og De Radikale fik regeringsmagten. Det rammer især den meget store gruppe ældre, som er for friske til at være på plejehjem, men som på den anden side bare er almindelig utrygge ved at være alene.

Socialdemokratiet og andre partier er begyndt at snakke om problemerne for de ældre, og det er jo altid noget. Men den eneste grund til, at det sker, er, at Dansk Folkeparti i 1999 i vores kampagne »Gamle Danmark – tryghed i alderdommen« satte fokus på problemerne. Husker man, hvor mavesurt den kampagne blev modtaget? Nu lyder der andre toner. Nu taler alle om de ældres problemer, som det så ofte er sket, når Dansk Folkeparti har sat dagsordenen.

Regeringen overtog sådan et nogenlunde rimeligt sygehusvæsen. I dag er det altså sygehuse, der er blevet syge, og Danmark er dumpet langt ned på verdensranglisten. Ekspertter skønner, at der skal tilføres mindst 10 mia. kr., bare for at vi igen kan være sundhedsvæsenet bekendt. Det er fuldstændig urimeligt, at vi danskere, som betaler mere end halvdelen af vores løn i skat, fortsat skal finde os i, at der ikke sørges ordentligt for os, hvis vi bliver syge. Det er jo grotesk. Det er jo absurd.